Український Народний Союз
75 років
Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly: 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVI. Ч. 181. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 2-го ЖОВТНЯ 1969 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, OCTOBER 2, 1969 No. 181. VOL. LXXVI.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Середа, 1 жовтня, 1969

В АМЕРИЦІ

БОЛИШНІЙ ВІЦЕ - ПРЕЗИДЕНТ ГЮБЕРТ Г. ГОМФРІ, промовляючи під час виборчої кампанії в користь стейтового конгресмена Майка Гаррінгтона, який старається здобути пост федерального конгресмена у конгресових додаткових виборах в Бостоні, Массачусетс, твердив, що дотеперішні успіхи президента Ніксона дуже мізерні, хоч республіканці при владі вже 8 місяців. Гомфрі сказав, що Ніксон не здійснює тих обітниць, які він склав під час виборів в 1968-му році, обіцяючи поліпшити життьову стопу найбідніших людей, — „забутих американців".

БОЛІВІЯ ХОЧЕ НАВ'ЯЗАТИ політичні взаємини з Кубою, коли вона не буде вмішуватися у внутрішні справи. Треба пригадати, що теперішній болівійський президент Альфредо Овандо Кандія, який очолює нову військову хунту, 2 роки тому давав накази поборювати повстанців, якими командував найближчий співробітник Кастра — Ернесто Че Ґевара. Генерал Овандо Кандія ніколи не був соціяльним революціонером і приятелював із правими латино - американськими диктатурами, то тепер він заявив, що нав'яже політичні взаємини зі східньо - европейськими комуністичними державами, і в своїм кабінеті має міністрів, — членів лівих партій. Президент Овандо заявив, що високо оцінює приязнь ЗСА і дякує їм за ту допомогу, яку вони дають Болівії.

СЕНАТОР ЕДВАРД М. КЕННЕДІ натискає на президента Ніксона, щоб урядовим зарядженням змінив теперішній закон про покликування рекрутів до військової служби. Він сказав, що Сенатська Правнича Підкомісія в справах урядових практик незабаром почне переслухання в справі зміни закону про військову службу. Але ціллю цих переслухань буде те, щоб змусити президента Ніксона до видання заряджень про зміну закону про військову службу. Президент Ніксон заявляв, що він сам змінить теперішній спосіб покликування до військової служби, коли Конґрес не схвалить відповідного закону в цій справі. Існує проєкт, щоб до війська кликали молодші річники, і щоб зі здібних вибирали за допомогою жеребка.

ГОЛОВНИЙ ПРОКУРАТОР ДЖАН Н. МІТЧЕЛЛ, промовляючи на річній конференції Міжнародного Товариства Шефів Поліції в Маямі Біч на Флориді, заявив, що Уряд президента Ніксона всією своєю моральною, політичною й економічною силою підтримуватиме тих, які дбають про те, щоб шановано закони та щоб поборювати злочини. Головний прокуратор сказав, що хоч він розуміє фізичні умови та чуттєві проблеми, які ведуть до доконування злочинів, то він не може симпатизувати з тими, які завжди стараються усправедливлювати злочинців. Досі, казав Мітчелл, говорили про злочини, тепер ми хочемо діяти проти злочинців. „Ми віримо в добрі інтенції поліції, і не покладаємо жадної надії на злі інтенції злочинців" — заявив головний прокуратор.

У СВІТІ

СОВЄТИ ЗАПРОПОНУВАЛИ Комуністичному Китаєві, щоб обидві держави — СССР і Комуністичний Китай — відтягнули свої прикордонні війська і сторожі на кілька миль назад — твердять закордонні кореспонденти у Москві. Друга пропозиція з ціллю покращання совєтсько-китайських взаємин говорить про припинення взаємних пресових закидів і обвинувачень. Ці й подібні інші пропозиції будім-то були предметом розмови Алексєя Косиґіна з Чу Ен-лаєм у Пейпінґу три тижні тому.

СОВЄТСЬКІ ВОЄННІ КОРАБЛІ СТАНОВЛЯТЬ небезпеку для Південної Африки, Арґентини й Австралії, на водах яких появляються у щораз більшому числі, користаючи з того, що ані Британія ані З'єднані Стейти не сторожать тих країн. Стверджуючи такий загрозливий стан — найбільший у західньому світі довідник про воєнні морські сили всіх країн, „Джейнс Файтінґ Шіпс" у Лондоні, наполягає, щоб ЗСА й Британія в більшій мірі зацікавилися водами названих вгорі безборонних країн Африки й Південної Америки.

ПОРТУГАЛЬСЬКИЙ УРЯД ОБІЦЯВ перевести „чисті" парляментарні вибори, але насправді не дозволяє опозиції вести будь - яку передвиборчу пропаґанду. Коли португальські власті заборонили соціялістам перевести леґально пресову конференцію — вони все одно перевели її без дозволу влади. Ввесь португальський адміністраційний апарат, який привик вже до диктаторського правління Олівейри Салязара впродовж 40-ка років, не може і не хоче переставитись на ліберальніші рейки наступника Салязара, Марсельо Кастано.

ЯПОНСЬКЕ МІНІСТЕРСТВО ЗДОРОВ'Я СТВЕРДИЛО, що четверо дітей, які народились з обоїх батьків, або одного з них, що хворіли від радіяції після скинення американцями атомової бомби на Гірошіму в 1945 році, померли в минулому році на левкемію, себто рака крови. Японські лікарі й біологи все ще досліджують посередні наслідки радіяції, спричиненої вибухом атомової зброї.

ФРАНЦІЇ ПОГРОЖУЄ нова хвиля великих і масових страйків. Голова найбільшої французької робітничої спілки Генеральна Конфедерація Праці, член Політбюра французької комуністичної партії Жорж Сеґю, порозумівся з головою католицької Демократичної Конфедерації Праці, Евженом Дескампом, про спільний фронт у застосуванні радикальних засобів в боротьбі за вищі платні та кращі умовини праці й інших вигод для робітників. Названі дві найбільші французькі робітничі спілки відкинули апель президента Жоржа Помпіду, щоб робітники не утруднювали санацію французької економіки новими вимогами щодо винагороди і не страйкували.

АФРИКАНСЬКА ҐАНА ПЕРЕХОДИТЬ на цивільне й демократичне правління. Ґана була першою з африканських країн, які в ході деколонізації осягнули державну незалежність і знаходилась під військовим правлінням після того, як три роки тому скинено тамошній диктаторський і прокомуністичний режим Кваме Нкрумаха. У більшості африканських держав існує авторитарний устрій, однаково в державах муринських як арабських.

ОСТРОВИ МАЛЮККА СТАРАЮТЬСЯ дістати визнання своєї державної незалежности від Об'єднаних Націй. Вони лежать на південь від Філіппін і формально-правно належать до Індонезії, але лідер їх півторимільйонового населення, полковник Ізаак Тамаеля, який прибув в цій справі до Об'єднаних Націй в Ню Йорку твердить, що уряд Індонезії ні трохи не цікавиться тими островами і їх населенням і не постачає їм ніяких товарів ані харчів. Але члени ОН не хочуть мати ще одного клопоту.

Президент проти того, щоби „врізати полу і втікати" з В'єтнаму

Вашинґтон. — Президент Ричард Ніксон задемонстрував знову своє критичне ставлення супроти всіх тих опозиціоністів, які дораджують „врізати полу і втікати" з В'єтнаму. Президент висловив свої критичні завваги на адресу такої поради у короткій промові, яку виголосив під час церемонії відзначення Першого полку Першої дивізії морської піхоти за його хоробрість в обороні південно-в'єтнамського міста Гуе. Президент особисто причепив медалю до стрічки на прапорі того полку, при чому прославляв вояків, які „виконують свій обов'язок". Президент висловив при тому знову переконання, що комуністи приступлять до переговорів про підписання почесного миру, як будуть знати, що американці твердо стоятимуть на своїх позиціях і не будуть „втікати". Правда, Президент признав, що В'єтнамська війна трудна і породила в американському народі невдоволення та суперечки. За годину перед тією церемонією перед Білим Домом, президент Р. Ніксон конферував з лідерами республіканської меншости в Конґресі, конґресменом Джерардом Фордом і сенатором Ю. Скатт. Обидва вони, вийшовши з Білого Дому, вжили різких і гострих слів на адресу тих критиків політики Ніксона у В'єтнамській справі, які підрізують ту політику своїми капітуляційними заявами і пропозиціями. Вони закликали всіх, щоб відстоювали принцип „почесного мира" та маніфестували з'єднаний фронт цілого народу в солідарності з Президентом. Коли у нараді Ніксона з названими республіканськими лідерами згадано про пляновану на половині жовтня противо'єтнамську демонстрацію студентів і інших нібито пацифістичних організацій, то президент Ніксон висловив погляд, що мирові вимоги повинні звертатися на адресу Ганою, а не Вашинґтону.

Ніксон підтримує проєкт вибирати президента безпосередніми виборами

Вашинґтон. — Президент Ніксон змінив своє становище в справі скасування Колеґії Електорів та вибору президента безпосередніми виборами і заявив, що він, після того, як Палата Репрезентантів великою більшістю схвалила проєкт про скасування Колеґії Електорів, підтримує проєкт безпосереднього вибору президента, бо збільшилися вигляди на це, що Сенат схвалить більшістю двох третіх потрібну зміну Конституції в цій справі, і пізніше знайдеться більшість трьох четвертих стейтів — 38, яка ратифікуватиме цю нову Поправку до Конституції. Сенат має вирішити цю справу в найближчих тижнях. Прихильники зміни сподіваються, що Ніксон вплине на деяких республіканських сенаторів в тому дусі, щоб голосували за те, щоб змінити теперішній спосіб вибору президента. В лютому президент Ніксон висловив був сумнів, чи Конґрес схвалить зміну Конституції, і чи три четверті стейтів ратифікують її. Тепер Президент заявив, що зміна Конституції в справі вибору президента є конечна, і висловив надію, що Сенат розуміє цю потребу. Сенатор Бирч Бей, який підтримує внесок про зміну системи вибору президента, дякував Президентові за підтримку. В Сенаті панує оптимізм в цій справі.

Губернатор Мишиґену пропонує стейтові перебрати фінансування шкіл

Дітройт. — Губернатор стейту Мишиґен Вілліям Міллікен зробив далекойдучу пропозицію, щоб Стейтова Леґіслятура перебрала кошти ведення всіх шкіл в стейті, які тепер фінансують окремі громади. Коли б це сталося, то це був би перший крок до удержавлення шкільництва в ЗСА, бо досі тут шкільництвом займалися міські та сільські управи, які дбали про кошти для ведення шкільництва. Федеральний Уряд давав допомоги для шкільництва, але основні видатки походили з місцевих джерел. Губернатор Міллікен каже, що Стейтова Леґіслятура схвалила б шкільний податок, і тоді школи в бідних і багатих місцевостях мали б такі самі фонди, і навчання у всіх школах стейту відбувалося б на однаковім рівні. Щоб стейт міг перебрати на своє утримання всі школи в стейті, то до цього треба не тільки відповідної ухвали Стейтової Леґіслятури, але й зміни Конституції, яка дозволяла б Стейтовій Леґіслятурі схвалювати потрібні податки. Губернатор підкреслює велике значення його пропозиції. Він сказав: „Прийняття нашої пропозиції означало б, що кожна дитина, без огляду на багатство, становище її батьків і місце замешкання, мала б таку саму справедливу нагоду навчатися. Досі жаден стейт не зробив цього для своїх дітей".

Банкір стверджує, що „охолоджується" економіка країни

Гонолюлю, Гавайські острови. — Президент Американського Товариства Банкірів Вілліс В. Александер заявив, що економіка цієї країни вже почалась „охолоджуватися", і що внаслідок зменшення темпу економічного збільшування за кілька місяців зменшаться відсотки від позичок, які тепер становлять найменше 8.5 відсотка. Банкер Аледсандер казав, що хоч воно виглядає на здогад, то він не боїться про це говорити і твердить, що будуть менші відсотки за чотири — шість місяців. Та визначний нюйоркський банкір, який просив не подавати його прізвища, твердить, що хоч і є незначні познаки про зменшення економічного темпу, головно в будівельному промислі, та економіка ЗСА стоїть дуже добре, і немає зовсім виглядів на це, щоб була знижка в економічному житті цієї країни. Цей банкір стверджує, що інвестиції в бизнесі не зменшуються тому не можна сподіватись економічної знижки.

ЧЛЕНИ ЕКЗЕКУТИВИ СКВУ ПРИБУДУТЬ НА X КОНҐРЕС АМЕРИКАНСЬКИХ УКРАЇНЦІВ

Ню Йорк. — Екзекутивний директор Світового Конґресу Вільних Українців М. Сосновський повідомив Канцелярію УККА про склад репрезентації СКВУ на X Конґресі Американських Українців у жовтні ц.р. З Канади до Ню Йорку прибудуть, як репрезентанти Президії СКВУ, президент о. д-р В. Кушнір, генеральний секретар М. Плав'юк та екзекутивний директор СКВУ М. Сосновський.

УРОЧИСТІСТЬ БЛАГОСЛОВЕННЯ ХРАМУ СВЯТОЇ СОФІЇ В РИМІ

Святіший Отець Папа Павло VI за головним вівтарем під час Архиєрейської Літургії в Храмі Святої Софії в Римі. З лівого боку — Верховний Архиєпископ Йосиф Сліпий.

Роджерс знову конферував з Громиком про Близький Схід

Об'єднані Нації. — Державний секретар Вілліям Роджерс і совєтський міністер закордонних справ Андрей Громико конферували в минулий вівторок 30 вересня ц. р. впродовж півтори години, цим разом виключно про ізраїльсько-арабський конфлікт та можливості замирення в ньому. Як і попередніми разами, не сказано нічого про хід і вислід цих нарад. Громико виїздить з відвідинами до Канади, а відтіль полетить вже назад до Москви. Американсько-совєтські розмови про Близький Схід будуть продовжуватися на нижчому рівні — між асистентом державного секретаря для близько-східніх справ, Джозефом Сіском і совєтським амбасадором у Вашинґтоні Анатолієм Добриніним. Як дотепер, то з з усіх тих розмов нема ніякого практичного хісна, за винятком маніфестування на верх, що однаково ЗСА як СССР не бажають собі вибуху нової ізраїльсько-арабської війни. Коментатори звертають увагу на „поступ" в напрямку до замирення, який нібито виявився у таких точках: що арабські держави, властиво Єгипет і Йорданія, відмовилися вважати відкликання ізраїльських військ з окупованих ними територій, як передумову до будь-яких дальших переговорів, та погодилися, що це має бути одною з точок у переговорах, які повинні закінчитися порозумінням в усіх взагалі близько-східніх справах, отже включно із справою кордонів і арабських втікачів, Суезького каналу і т. п.; далі — Совєти нібито відмовилися підтримати тезу арабських підпільно-терористичних організацій, що Ізраїль треба знищити й „визволити Палестину".

У Чехо-Словаччині сталіністи хочуть захопити повну владу

Йозеф Кемпни, який зайняв місце Александра Дубчека в ЦК Компартії ЧССР

Прага. — Хоча Центральний Комітет компартії ЧССР виключив на своєму засіданні в минулі четвер і п'ятницю 29-о, так званих поступових комуністів з свого складу, в тому числі трьох виключив взагалі з партії, а колишнього першого секретаря компартії Александра Дубчека виключив з 11-членого партійної президії, проте сталіністи не вдоволені навіть такою чисткою. Лідером дальшої опозиції срусофіл, прихильник сталінських методів правління Василь Біляк, який одверто критикує першого секретаря партії, д-ра Густава Гусака, що він погодився на залишення Александра Дубчека ще в Центральному комітеті компартії та що у своїй промові на тому засіданні ЦК різко критикував режим Антоніна Новотного, в першому періоді після заведення комуністичної влади в Чехо-Словаччині. Те звідомлення Гусака оприлюднено в усіх чеських газетах. Гусак, очевидячки, старається дістати опінію „поміркованого", який виступає однаково проти сталіністів типу Новотного, що їх називає у своєму звідомленні „сектантами", як і проти „правокрильних опортуністів", як він називає прихильників демократизації режиму. Поки що Гусак, перевівши на минуло - тижневому засіданні партійного ЦК головну вимогу Москви — виправдання совєтської інвазії й ствердження, що вмарш совєтських військ до ЧССР „не є окупацією", — має перевагу, але внутрішня боротьба за владу в ЧССР продовжується. Членом Партійної президії став на місце Дубчека — Йозеф Кемпни.

Проголошено склад нових органів Управління Української Автокефальної Православної Церкви

Мюнхен. — Надзвичайний Собор Української Автокефальної Православної Церкви, що відбувся 12-14 вересня ц. р. в Оттобрунн к. Мюнхену, обрав — крім Митрополита — також інші Органи Управління УАПЦ. До Вищої Ради Митрополії входять Митрополит Мстислав, всі Єпископи, Адміністратори окремих країн та — о. протопресв. А. Теодорович (Австралія), о. А. Близнюк (Німеччина), о. Б. Хайневський (Франція), о. С. Морозюк (Англія), П. Плевако (Франція), проф. Ю. Бойко (Німеччина), Н. Козловський (Англія). Заступники: о. Матвієнко (Німеччина) і д-р М. Іванович (Австрія). До Церковного Суду: о. М. Гаюк (Німеччина), о. М. Хуторний (Англія), М. Дяковський (Німеччина). До Контрольної Комісії: о. М. Гільтайчук (Німеччина), П. Закусило (Франція), Ф. Бондаренко (Німеччина). Зал. член: інж. П. Татарчук (Франція). Вища Рада Митрополії покличе згодом Вище Церковне Управління, але Собор запропонував такий його склад: о. митроф. прот. Д. Бурко, о. протопресв. П. Дурицький, о. митроф. прот. А. Дублянський, о. Л. Король, д-р І. Жеґуц та п. Кіриченко. Заступники: о. А. Остапчук, мгр. В. Дідович та інж. Ю. Ковальчук.

Уряд Української ССР „незаінтересований" в справі допомоги жертвам повені в Західній Україні

Вінніпег (СКВУ — ПІК). — У зв'язку з заходами, що їх започаткувала Президія Секретаріяту Світового Конґресу Вільних Українців в справі допомоги населенню Івано - Франківської, Львівської, Чернівецької й Закарпатської областей, яке потерпіло в наслідок великої поводі в червні ц. р. Президія Секретаріяту звернулася була до Генерального Секретаря Об'єднаних Націй та Економічної і Соціяльної Ради ОН з проханням підняти питання допомоги потерпілим областя перед урядами УССР та СССР. У відповідь Президія Секретаріяту СКВУ одержала від Генерального Секретаріяту ОН повідомлення про те, що збоку совєтського уряду не було в цій справі ніяких заходів перед ОН. У листі сказано: „Хоч ми повністю свідомі, що пропонована вами акція має гуманітарний характер і не випливає з упередження, Чартер і зобов'язуючі правила внеможливлюють Секретаріятові Об'єднаних Націй взяти на себе в цій справі ініціятиву, бо уряд відносної країни не зголосив ніякого прохання". У вістках, що доходять з України стверджується, що ситуація далі дуже важка. З Івано - Франківської області, наприклад, пишуть, що „урожай знищений до тла" і що „вода принесла велику шкоду колгоспам. Наші села — Карлів, Княже і Видинів нараховують 425 хат цілком знищених. Треба перекладати всі ці хати комплектно. Це горе перевершило всі наші дотеперішні горя. Такого страхіття ще не було в наших околицях".

Секретаріят СКВУ продовжуватиме заходи перед відповідними міжнародними чинниками, щоб допомогу потерпілим в України подати. Цією справою повинні зайнятися також крайові громадські організації в країнах українського поселення. Інформації про заходи Секретаріяту СКВУ на форумі Об'єднаних Націй були подані на сторінках англомовної преси.

Організація Оборони Лемківщини відбуде Восьмий З'їзд Делеґатів

Ню Йорк. — В суботу 11 і в неділю 12 жовтня ц. р. тут у приміщеннях Українського Народного Дому при 142 — 2-а Евню відбудеться Восьмий З'їзд Делеґатів Організації Оборони Лемківщини, дванадцятий з часу її заснування. У програмі З'їзду на суботу передбачені, крім вибору президії і комісій та привітів, також доповідь і звіти членів уступаючої Головної Управи, як також Контрольної Комісії та дискусія над ними. Увечері цього ж дня відбудеться бенкет з мистецькою частиною і після нього забава з танцями. У неділю, після Служб Божих в українських церквах, звітуватимуть представники окремих Відділів ООЛ і потім буде вибір нової управи і схвалення резолюцій. Осідком дотеперішньої Головної Управи був Пасейк, Н. Дж. Її органом є місячник „Лемківські Вісті".

Помер Впр. о. протопресвітер д-р Володимир Левицький

Впр. о. Протопресвітер Д-р Володимир Левицький

Міннеаполіс, Мінн. — У вівторок 30 вересня тут помер після довгої й важкої недуги Впр. о. Протопресвітер д-р Володимир Левицький, активний церковний і громадський діяч, колишній старшина УСС, сотник УГА й Армії УНР, член УВАН й НТШ, співучасник дій ОУН на рідних землях, під час другої світової війни генеральний секретар Українського Національного Об'єднання в Західній Европі, потім організатор українського шкільництва на Лемківщині й українського життя на Холмщині. Після приїзду до ЗСА був парохом українських православних парафій й організатором шкільництва в місцевостях, де він перебував. Останніми роками був парохом православної парафії в Міннеаполісі, Мін. і водночас адміністратором Українського Православного Деканату західньо-північних стейтів ЗСА. Осиротив дружину Галину, сина Олега з дружиною Іреною, доньок Оксану і Любу та численну ближчу і дальшу родину.

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢.

Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Перемога чеських сталіністів

Чехи — числом невеликий нарід: самих чехів неповна 10,000.000, а все населення теперішньої Чехо - Словаччини нараховує близько 15,000.000 душ. Але це нарід прастарої культури — адже Карлів університет у Празі заснований 1347 р. Найдалі на захід висунений слов'янський нарід, підлягав він впливам однаково латинської, як і ґерманської культури, що їх перепускав через фільтр рідного побуту, і впродовж сторіч був виставлений на натиск німецького імперіялізму. Хоча втратив державну самостійність у прогрі на Білій Горі в 1610 році, проте не піддався ґерманізації, викувавши подивугідний гарт духа у зберіганні своєї національної особовости і, водночас, надзвичайно глибоке почуття практицизму. В австрійському парляменті чехи вели тверду опозиційну політику, чеські полки на російському фронті з музикою переходили на сторону москалів, яких чехи вважали своїми природними союзниками. Вже 28 жовтня 1918 року вони проголосили свою державну незалежність. Але відроджена чеська держава тривала тільки 20 років, бо в Мюнхенському договорі з 30 вересня 1938 р. Британія і Франція погодилися на передачу Німеччині так званого Судетського краю, що насправді стало „зеленим світлом" для Гітлера — вмаршувати й до Праги і перетворити Чехію у свій „протекторат". Хоч професор Еміль Гаха старався рятувати, що можна було, від наїзників співпрацею з ними, за що його згодом повісили, чехи виявили свій спротив окупантам убивством шефа гітлерівської адміністрації Райнгарда Гайндріха, за що німці зрівняли з землею село Ліди́це, вистрілявши все його населення. Упадок гітлерівської Німеччини приніс чехам відродження їх державности і відновлення їхнього традиційного русофільства. Але вже 25 лютого 1948 р. совєтський „амбасадор" Валеріян Зорін вирежисерував комуністичний переворот у Празі й започаткував режим терору, що його символом для чехів став згодом партійний шеф Антонін Новотни.

У січні 1968 р. в самій комуністичній партії Чехо-Словаччини перемогли опозиціонери проти Новотного та його поліційних методів правління. Новий партійний шеф Александер Дубчек почав переводити демократизацію режиму. Озвалися відважні голоси проти верховодства Москви в так званому Варшавському пакті. Почали слідство щодо злочинів, доконаних у Чехо - Словаччині під диктатом Москви — між ними й вияснення спричинців смерти останнього міністра закордонних справ вільної Чехо-Словаччини, Яна Масарика. Москва поклала край тому „бунтові", вмаршувавши своїми й сателітними військами до ЧССР 20 серпня минулого року. Арештували й вивезли до Москви Дубчека й інших керівників демократизаційного курсу. Одностайна постава всіх їх, чеської верхівки і широких верств народу примусила Москву звільнити всіх арештованих і привернути їх на їхні попередні становища.

Це були дні слави чехів, заслуженої слави народу, об'єднаного в обороні своєї батьківщини, своєї розчавленої танками чести. Приятелі й вороги мусіли шанувати нарід, в якому не знаходилось квіслінґів, що задля влади, почестей і користей служили б аґресорові, який, виправдуючи свою аґресію, придумав доктрину про „право" встрявати збройною силою в „соціялістичні" країни задля рятування соціялізму в його большевицькому виданні. Очевидно, кремлівські правителі не забули Дубчекові і всім іншим його однодумцям їхньої бунтарської відваги. Одностайний фронт чехів не тривав довго. Погрозами й обіцянками Москва спершу осягнула те, що Дубчека як першого секретаря компартії заступили Густавом Гусаком і перевели першу серію „чисток". Наприкінці минулого тижня 250-членний Центральний Комітет компартії ЧССР вирікся всього того морального капіталу, що його придбав був у січні й серпні минулого року. Знайшовся вже не один, а ціла когорта квіслінґів. Під диктатом Москви прийнято резолюцію, в якій схвалюється ганебну доктрину Брежнєва і признається, що Москва добре, правильно і справедливо вчинила, вмаршувавши танками до ЧССР.

У масах чеського народу не привернено і не привернеться русофільства. Ненависть до Москви перенесеться й на тих, які тепер поклоняються Москві. Програ на Білій Горі, окупація Гітлером Чехо - Словаччини й окупація Чехо - Словаччини Москвою не були нечестю для чехів. Нечестю стала капітуляція керівної комуністичної верхівки.

„ПЛЕБЕЙСЬКІ НАРОДИ" У ФРАНЦІЇ

Б'єрріц, Франція. — Термін „плебейські народи" — винахід український. Михайло Драгоманов (1841-1895) так називав народи, що втратили свої вищі верстви — шляхту й буржуазію і стали недержавними, „мужицькими", як писав Драгоманов. Не любив він назви „неісторичні народи" німецького філософа Геґеля, бо Геґель уважав за „історичні народи" греків і римлян, а після них — ґерманців.

Слов'янські народи були для Геґеля „неісторичними". Цей погляд почасти перейняли були й деякі теоретики соціялізму (Маркс, Енґельс, Ляссаль — Німеччина). Вони ділили народи на „революційні" і „контрреволюційні". До першої групи зачисляли поляків, угорців, італійців, сербів. Румунам - волохам Енґельс не ворожив ніякої будучности.

Захоплені польським революційним рухом проти царської Росії, Маркс і Енґельс не бачили пригноблення українського народу польською шляхтою в Галичині та на Правобережній Україні. Енґельс писав іронічно, мовляв, „русини" в Галичині довідалися від графа Стадіона, австрійського прем'єра, що поляки їх гноблять...

Драгоманов був оборонцем „плебейських народів", їх мов і культур. Польським і російським претенсіям панувати над українським народом Драгоманов дав відсіч у знаменитих розвідках, написаних у Швайцарії: „Історична Польща і великоросійська демократія" та „Великоруський Інтернаціонал".

На еміґрації тепер друкується чимало макулятури різних амбітних авторів. Шкода, що й досі не перевидано політичних і наукових праць Драгоманова. Перед другою світовою війною видруковано один том творів Драгоманова в Празі під редакцією Павла Богацького. На жаль, на цьому ця спроба закінчилася.

Згадуємо тут про Драгоманова не без причини. Саме він винуватив централізм у різних державах, що не давав розвиватися „плебейським народам" економічно і культурно. Централізм революціонерів - якобінців, яким захоплювалися російські революціонери, Драгоманов уважав за велику загрозу для українського народу. Це привело Драгоманова до наукового дослідження „плебейських народів" також у Франції.

Більше як десять років тому в Західній Німеччині видано книжку з етнографічною мапою Франції. На цій мапі зазначено такі національні меншості: флямандців, бретонців, басків, овернянків, провансальців, ельзаських німців. Уряд Франції запротестував проти цього, мовляв, то було втручання у її внутрішні справи...

Фактично національні групи у Франції не йдуть далі за плекання своїх місцевих мов, що їх французи називають „патуаз" — говірка. Є література бретонською мовою, мовою басків, провансальців. Ці мови живуть серед селянства і ремісників по містах. Але в школах цих мов не вивчають. Відомо, що лідер французьких комуністів Жан Дюкльо, народжений на півдні Франції, навчився французької мови в Парижі, де пік пиріжки й торти в великому готелі.

Слід згадати, однак, що в демократичній державі, навіть при централізмі, національні рухи можуть розвиватися. Серед деяких національних меншостей Франції місцеві мови зберігає духовенство: в церквах проповідують рідними мовами в провінціях басків, на границі з Еспанією, також в Бретані.

Приклад бретонців особливо цікавий. Це кельти, що від V-VI віків переселилися на европейський континент з островів Британії. Їхня мова споріднена з мовою населення Велзу, Ірляндії, Скотії, острова Мен.

Як і в згаданих кельтських країнах, велика частина людности Бретані двомовна: уживає мови рідної, бретонської і французької. Це було досягнення французького централізму в освіті. Наприкінці XIX віку міністер освіти де Монзі заявив, що бретонська мова мусить зникнути „в інтересі мовної єдности Франції". „Ні слова бретонською мовою!" — вимагали шкільні інспектори в школах Бретані. Непокірним школярам, що вживали рідної бретонської мови, вчителі давали носити в школі дерев'яні ступаки, як знак ганьби.

Ця система зменшила число бретонців, що говорять рідною мовою, і процес їх денаціоналізації відбувається далі. Статистика показує, що 1,200.000 бретонців ще 20 років тому знали рідну мову, тепер таких є всього 900.000. Бретонська мова не допущена в народних школах. Тільки в середніх школах бретонської мови можна вчитися добровільно, як окремого предмету. В радіо й телевізії бретонську мову допущено тижнево на протязі одної хвилини і 30 секунд...

Свідомі національно бретонські вчителі й духовники протестують проти нищення їх рідної мови й культури. Слід згадати, що де Голль ставився прихильно до бретонської мови: відвідуючи Бретань, він деклямував бретонською мовою вірші свого дядька, що оселився був в тій провінції, полюбив її мову та народ і став визначним бретонським поетом.

Трудно сказати, чи така мала національна група збереже свою мову й культуру. Бретонці мають культурні зв'язки з іншими кельтськими племенами у Великій Британії, і це дає їм надії вижити. Все залежить від волі бути самими собою.

Viator

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила!

Д-р Микола М. Палій

МЕХІКО НАПЕРЕДОДНІ ВИБОРІВ

Сальтільйо, Мехіко. — У 1970 році в Мехіко відбудуться вибори президента республіки. Тому, що каденція мехіканського уряду триває шість років, його вибір має величезне значення в усьому американському світі, бо після ЗСА і Канади Мехіко є найбільшою економічною силою північного континенту.

Рішальний рік почнеться в листопаді, бо тоді урядова партія ПРІ (Партідо Революсіонаріо Інстітусіональ) висуне свого кандидата. 4-го березня ПРІ святкувала 40-ліття, протягом якого вона правила державою під різними назвами.

Урядова мехіканська партія звичайно не робить багато галасу з нагоди виборів. Найбільшим доказом її сили є те, що коли вона висуває свого кандидата, то вся республіка знає, що він напевно стане її президентом. Головна справа в тому, що в Мехіко зовсім інші виборчі традиції. В різних демократичних країнах претенденти на державні пости висувають свою кандидатуру за кілька місяців, а то й рік наперед, і відповідно до цього провадять виборчу кампанію. В Мехіко це означало б політичне самогубство. З огляду на незвичайно складні місцеві умовини, кожний претендент знає, що йому оплатиться сидіти тихо і мовчати. Така політична тактика відома тут під назвою „ель тападо", що означає „людина з закоркованим ротом". „Розкорковується" вона аж на конвенції ПРІ, бо конвенція подробицями не займається — вона лише ратифікує вибір кандидата, висунений на закритому засіданні головними провідниками партії, при чому голова держави має рішальне слово.

Загально кажучи, президент республіки призначає свого наслідника з умовою, що він втішається моральною піддержкою верхівки ПРІ. Президент не може накинути партії свого кандидата без попереднього схвалення її верхівки, до якої входять також колишні президенти (сьогодні Лясаро Карденас — провідник лівого крила ПРІ і Міґель Алеман — голова правиці партії).

Треба знати, що колишні президенти республіки — основні стовпи державного життя Мехіко, які репрезентують різні впливи в ПРІ. Брак однозгідности між ними може викликати значні політичні ускладнення в республіці.

Очевидно, що опозиція використовує систему „закоркування" для своїх цілей, називаючи ПРІ „революційною оліґархією". З другого боку, ПРІ уважає себе за законного спадкоємця великої Мехіканської Революції з 1910 року, яка скинула 30-річну диктатуру ген. Порфірія Діяса, усунула „февдальну оліґархію" і дала поштовх до земельної реформи, до націоналізації нафтової індустрії, до ліквідації неписьменности і масового виховання людности, забезпечивши республіці стійкість, поступ і матеріяльний добробут.

Мехіко — одна з найбільш стійких країн латино - американського світу. Це тому, що в минулому було тут чимало внутрішнього неспокою (від 1810 до 1929 понад триста революцій, повстань та заворушень), і це виснажило країну фізично і економічно, при чому вона втратила більшість своєї території в користь ЗСА. Остання революція 1910 року вигасла щойно в 1929 році, скосивши понад один мільйон населення.

В 1929 р., коли „головний вождь революції", ген. Плютарко Еліяс Кальєс створив Національну Революційну Партію (ПНР), його ціллю була стабілізація країни. Але ця стабілізаційна політика зосереджувалася більше довкола стабілізації його влади. А коли Кальєс пробував ще наказувати ген. Лясаро Карденасові так, як він наказував своїм попередникам, то „тато" Лясаро, як називали його індіяни за його далекойдучу земельну реформу, посадив Кальєса на літак і відправив до ЗСА. Карденас змінив назву партії ПНР на партію Мехіканської Революції (ПРМ), щоб позбутися в ній усіх залишків „кальїзму" і „вождівства". Коли Мануель Авіля Камачо (1940-1946) перебрав від нього владу, Карденас лишив його в спокою. Великий реформатор „дон Мануеліто" (Камачо) змінив назву партії з ПРМ на ПРІ — на знак, що революція перестала діяти, стала інституцією, значить республіка заспокоїлася, стала нормальною. На доказ цього він передав владу першому цивільному наслідникові, давши при цьому початок теперішньої системи „ель тападо".

За Карденаса ПРІ складалося з чотирьох бльоків: робітничого, селянського, народного і військового. Але Камачо позбувся цього останнього, коли один із старшин пробував його вбити. Такий трибльоковий партійний склад він передав своєму наслідникові, яким став Міґель А. Вальдес (1946-1952). Але, передаючи цей склад, передав кандидатуру наслідника таємно (в страху перед військовиками), змусивши його сидіти тихо аж до конвенції ПРІ.

Система „ель тападо" має певні користі для президента в каденції, бо всі аспіранти, члени уряду, губернатори одверто не б'ються, скандалів на вулицю не виносять і цим зберігають єдність партії ПРІ. До більшої консолідації урядової партії причинилися наслідники Камача: Адольфо Руїс Кортінес (1952-1958), Адальфо Льопес Матеос (1958-1964) і теперішній президент, Густаво Діяс Ордас (1964-1970). Головним є те, що ПРІ не тільки що „зінституціоналізувалося" в політичну систему, але й зробило і робить все можливе, щоб часи „кальїзму" не повторилися.

ПРІ має більшість не лише в уряді, але й на провін-

(Закінчення на стор. 4-ій)

Іван Поритко

ЧВЕРТЬ СТОЛІТТЯ СЛУЖБИ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДОВІ

4-го жовтня цього року в місті братньої любови Філядельфії в і дзначатимуть 25-ті роковини успішної праці нашої центральної харитативної установи, яка належить до одного з найбільших надбань Американської України — Злученого Українського Американського Допомогового Комітету.

Коли українці в ЗСА довідалися від американських вояків українського роду, які перебували в Західній Европі, про жахливе поневіряння їхніх братів і сестер — втікачів від народовбивчого большевизму і коли вслід за тим прийшли перші вістки від тих найбільше нещасних із нещасних „переміщених осіб" — американські українці зорганізували ЗУАДК, свою власну харитативну централю для допомоги і рятунку жертв війни. Своїми щедрими пожертвами й енерґійними зусиллями вони уможливили діяльність цієї установи, якою можуть направду гордитися, бо осягнені нею успіхи перевищують всі сподівання. Опіка над многотисячною масою українських скитальців, що опинилися в Західній Европі, як і пізніше переселення десятків тисяч до вільних країн, передусім до ЗСА — це дійсно імпозантні осяги.

За 25 років своєї діяльности ЗУАДК створив історію, що далеко переходить саму тільки його, хоч і яку велику, допомогу українським людям. Сьогодні вже забувається, коли ЗУАДК вже самою своєю українською назвою був єдиною нашою установою не тільки на харитативному, але й на політичному міжнародному форумі, яка обороняла наших людей і допомагала їм. ЗУАДК мусів у першу чергу боронити українське ім'я від віковічних ворогів України.

Та, на жаль, не всіх вигнанців удалося ЗУАДК'ові вивезти до заморських країн, де вони могли б вільно жити. Значна частина наших скитальців примушена була лишитися на постійно в Західній Німеччині, і то саме таких, які потребують сталої опіки й допомоги: воєнних інвалідів, калік, хронічно хворих і немічних, старших віком людей. Дуже мало тих залишенців одержали працю і самі на своє і своєї родини життя заробляють, великій більшості треба допомагати. Поміч цим нашим братам можемо дати тільки ми, українське громадянство, розкинене по широкому світі, а в першу чергу наша зорганізована спільнота в ЗСА і Канаді. Очевидно не йдеться тут про одноразовість допомоги, — наша поміч мусить бути постійною і систематичною, мусить бути координованою і зосередженою в одній міжнародно признаній установі.

Також серед нас тут, в ЗСА, є українські люди, які потребують братньої помочі. До другої світової війни суспільно - допомоговими справами у нас і на рідних землях назагал мало цікавилися. Харитативною справою займалися лише спорадично, у випадках якогось нещастя. Тоді організували поміч. Щойно жахливі наслідки останньої воєнної хуртовини змусили нас присвятити цим проблемам більше уваги. Вістки про незчисленні тисячі наших збігців, що опинилися в Західній Европі, викликали серед американських українців щире співчуття і нечуване піднесення патріотичних настроїв. Ці почуття виявилися у масових деминстраціях та щедрих пожертвах, що уможливили ЗУАДК'ові заопікуватися українськими жертвами світової війни.

Але чи по виконанні цього завдання роля ЗУАДК'у скінчилась? Зовсім ні! Саме тепер перед ЗУАДК'ом постають нові важливі завдання в Суспільній Службі, що широкою хвилею розгорнулась на американській землі. Головна ціль Суспільної Служби — добробут усіх наших громадян, праця в тому напрямі, щоб усі вони могли користати з благ, що їх створило американське суспільство.

У ЗСА діє закон про соціяльне забезпечення, який усталив пенсію для кожного громадянина, що з уваги на вік нездібний до праці, як також закон про забезпечення дітей і калік. Законодавство про допомогу незабезпеченим людям зростає: забезпечення на час безробіття, допомога матерям з дітьми, лікування для незаможних — це нові види суспільної служби. Не всі знають про ці нові закони і тому ЗУАДК творить по осередках нашого поселення клітини Суспільної Служби, а їх організаційно завершує Координаційна Рада Суспільної Служби при ЗУАДК. Їх обов'язок — наладнати і нести допомогу всім потребуючим українцям в ЗСА.

Всі ці важливі завдання на суспільно - харитативному відтинку нашого життя вимагають від нас, всього українського громадянства в ЗСА розуміння їх ваги і допомоги.

У 25-ліття ЗУАДК'у треба згадати з пошаною засновників і провідних діячів, які були рушійною силою цієї нашої заслуженої допомогової установи. Перше місце серед них займає д-р Володимир Ґалан, спочатку як екзекутивний директор, а пізніше як президент ЗУАДК'у, який присвятив його праці увесь свій талант і знання. Далі — адв. Іван Панчук, д-р Лука Мишуга, Дм. Галичин, д-р Павло Дубас, О. Лотоцька, Богдан Катамай, О. Штогрин, Р. Карбівник, д-р Неоніля Гайворонська, М. Маєвська і ін.

Перша Екзекутива працювала в складі: адв. І. Панчук, Ст. Мурашко, д-р Л. Цегельський, д-р В. Ґалан, д-р П. Дубас, О. Лотоцька, Євген Рогач. По відділах ЗУАДК'у багато зусиль віддали: в Ню Йорку — п-і Катерина Пелешок, Анна Курило, Іванна Бенцаль, Марія Демедчук і ін., в Шикаґо — п-і Катерина Гульчій, Ст. Куропась, Тарас Шпікула і ін., в Рочестері — Константин Шевчук, Яр. Шутер та ін. Европейську станицю ЗУАДК'у очолювали директори: адв. Роман Смук, адв. Михайло Родик, а тепер у важких умовинах працює М. Рудько.

Під сучасну пору Екзекутива діє в складі: д-р В. Ґалан — президент, д-р М. Стахів, Роман Слободян, И. Лисогір, А. Батюк, д-р О. Білик, В. Мазур, п-і Катерина Пелешок, адв. М. Пізнак, — заст. президента, д-р Богдан Гнатюк — скарбник і секретар: п-і О. Генґало та П. Різник; Остап Тарнавський — екз. директор.

Почала працю новооформлена Координаційна Рада Суспільної Служби в складі: п-і Стефанія Пушкар — голова, Іван Поритко і Лев Пришляк — заст. голови, п-і Стефанія Вовчак — секр. англ. і п-і Марія Варвара — укр. секретар.

З нагоди 25-ліття діяльности ЗУАДК згадаймо з признанням його провідних діячів і ствердімо, що їх праця і посвята знайшли зрозуміння і признання нашої спільноти, яка допомагала і далі допомагатиме всі важливі завдання нашої допомогової установи здійснювати.

Михайло Прокопів

З ГОРОДИСЛАВИЧ — У СВІТ ШИРОКИЙ

(9)

Із сусідніх сіл січовики показували свої здібності у вправах з топірцями, хусточками чи вінками. Здавалось, що одні були кращі за других. У дальшій програмі відбулось посвячення синьо-жовтого прапора „Просвіти". Куми забили цвяшки з написами у держак прапора, а опісля одні за одним присутні купували цвяшки і забивали їх у держак. На цьому великому святі з Америки були Михайло Прокопів і Таня Ружак, які викликали велике зацікавлення. Привітання склали: отаман С. Прибила, представники Миколаєва, Під'яркова, Коцирова, Звенигороду та Гаїв. Потім кошовий Дмитро Кавній і Сенько Явний від імени городиславських „Січей", „Соколів" та інших товариств і місцевих селян склали подяку всім присутнім. Найкращими виступами у програмі свята були виступи духової оркестри із села Романів, яка приґравала до фізичних вправ молоді, його аматорського гуртка та добре зорганізованого хору. Це село було найбільше національно свідомим у Вібрецькому повіті, де після першої світової війни зорганізовано „Залізну Сотню Бійців", які пішли боронити княжий Львів від польських займанців, держалися цілий місяць, аж полягли в бою з переважаючим ворогом.

ДИТЯЧИЙ САДОК

Від 1931 року існував у Городиславичах дитячий садок. Його завданням було виховувати нашу дітвору в українськім національнім дусі.

Учителькою в садку була панна Святослава зі Львова (прізвище призабулось), і мала вона під своєю опікою до 80 дітей. Вчительці помагав своїми вкладами активний громадський діяч нашого села Павло Ружак. Навчальна програма була контрольована іспитовою комісією зі Львова, на чолі якої стояла пані И. Н. Н. Участь у дитячім садку брала дошкільна та позашкільна молодь. Навчання відбувалось в Українському Народному Домі.

Заслуженими громадянами-засновниками та керівниками дитячого садка були:

Стефан Довганик, Гринько Климків, Дмитро Куцибаба, Гринько Конюх, Павло Ружак, п-на Святослава (учителька), Гринько Прокопів, Сенько Мелета, Кирило Савицький, Степан Кімак, Степан Кобаса, Гринько Паранька, Пилип Паранька, Маркіян Горінь, Микола Жила і Йосиф Паранька.

КВІТКА НА МОГИЛУ

„Все, що мав у житті, він віддав для одної ідеї . . ."

Ці слова Івана Франка можна сміливо застосувати до особи бл. п. Івана Бурбеля, який помер у селі Команче 1919 року.

Тому, що о. Шпилька у своїм „Лемківськім Календарі" на 1967 рік (стор. 24) при вичисленні визначних людей Лемківщини не лише, що оминув ім'я учителя Івана Бурбеля, але ще й безпідставно назвав його „Іваном з Коломиї", я на цьому місці хочу запротестувати проти такого некультурного виступу о. Шпильки і згадати цю заслужену особу директора школи в селі Команче.

Він приїхав до Городиславич зі своєю дружиною, як свідомий громадський діяч і учителював до травня 1905 року. У травні Шкільна Рада у Львові призначила його учителем у селі Команче на Лемківщині.

Покійний відзначався приятельською вдачею, був здібним промовцем, а зокрема ревним патріотом та активним діячем на громадській ниві. Це його 14-літній праці для народу треба завдячувати у великій мірі піднесення національного рівня лемківського селянства: в Команчі, Прилуках, Чистогорбі, Радожицях та Ославицях. Завдяки його безупинному трудові зорганізовано у цих селах споживчі та кредитові кооперативи, селянські каси, читальні „Просвіти" та аматорські гуртки. Його труд на народній ниві був поважним вкладом у збереженні національної свідомости тих околиць у часи т. зв. „москвофільської дурійки", і завдяки ньому з тих сіл вийшов не один свідомий українець.

ЗА МОРЕ — ДО АМЕРИКИ

Гарне було наше село Городиславичі і гарно було жити в ньому серед рідних, разом з ними проводячи Різдво, Великдень та інші річні свята. Але жити ставало щораз тяжче, бо не вистачало землі для всіх, і заробітків треба було шукати в Прусах чи за морем.

(Далі буде)

Громадські наради УККА в Бостоні

Бостон, Масс. — Місцевий Відділ УККА влаштував в неділю, 14-го вересня ц. р., громадську зустріч, на якій з доповіддю виступив Степан Спринський, секретар Екзекутиви УККА. Зустріч відбулася в часі фестину місцевого Осередку СУМА. Відпоручники Централі УККА представив інж. Конрад Гусак, голова місцевого Відділу УККА. На зустрічі був присутній Фредерік С. Данґоні, член Міської Ради Бостону.

Степан Спринський поінформував громадянство про працю, проблеми та пляни Централі УККА. Діяльність УККА обхоплює всі аспекти життя українців. УККА реагує на всі прояви, внутрішні та зовнішні, які відносяться до українства. Під цю пору УККА й українська спільнота в ЗСА підготовляються до X Конгресу. Успіх X Конгресу залежить від нас усіх. Степан Спринський закінчив свою коротку, але змістову, доповідь закликом до організацій, щоб вислали делеґатів на X Конгрес, а до громадянства, щоб посилили датки на Український Національний Фонд, який є виключною фінансовою базою праці нашої центральної репрезентації — УККА.

Управа Відділу УККА в Бостоні призначила місяць жовтень місяцем збірки на УНФ у Бостоні та околицях. Треба вірити, що всі громадяни включаться в збіркову акцію на Український Національний Фонд, а тим самим забезпечать дальшу працю УККА.

Орест Щудлюк

ГОЛОВНА УПРАВА СПІЛКИ УКРАЇНСЬКИХ ЖУРНАЛІСТІВ АМЕРИКИ
ПРОГОЛОШУЄ КОНКУРС НА

1. найкращу статтю на українські теми;
2. найкращу статтю на міжнародні теми;
3. найкращий репортаж на будь - яку тему,

що були, або будуть надруковані в українських періодичних виданнях у З'єднаних Стейтах Америки у 1969 році.

Конкурсові матеріяли можуть надсилати самі автори, Редакції або братиме їх на розгляд саме Конкурсове Жюрі. Подробиці Конкурсу, склад Конкурсового Жюрі і висоти нагород будуть проголошені пізніше.

Конкурсові матеріяли можна надсилати вже тепер на адресу пресового референта ГУ СУЖА: д-р Ярослав Шав'як, 2217 E. Lombard Street, Baltimore, Md. 21231.

Головна Управа Спілки Українських Журналістів Америки

Ню Йорк, 8 вересня 1969 р.

Відбувся Третій Шкільний З'їзд УПЦеркви в ЗСА

Чикаго, (МС). — В днях 23 і 24 серпня в залі катедрального собору св. Володимира в Чикаго відбувся Третій Головний Шкільний З'їзд делеґатів парафіяльних шкіл Української Православної Церкви, очоленої в ЗСА Його Блаженством Високо преосвященнішим Митрополитом Іоаном.

З'їздом керувала президія в складі: Високопреосв. Владики Олександра (голови Шкільної Ради), мит. прот. О. Мицика (діючий голова) і п-ні А. Харченко (секретар Гол. Шк. Ради). В з'їзді приняли участь делеґати чикаґівських православних українознавчих шкіл (св. Володимира, св. Софії і св. Тройці), Філядельфії, Клівленду і Бавнд Бруку.

В програмі З'їзду були звіти членів Головної Шк. Ради УПЦ, звіт інспектора парафіяльних шкіл, дискусія над звітами і всією діяльністю Г. Шк. Ради, ухвалення резолюцій і вибір нових керівних органів ГШРади. З окремою доповіддю на шкільні - організаційні теми виступив інспектор Ю. Бобровський, а окремі делеґати виступили із короткими звітами про діяльність на місцях.

Із звіту інспектора виходило, що на терені ЗСА, на загальну скількість 93 українських православних парафій УПЦ, — існує 38 парафіяльних шкіл з навчанням релігії і українознавчих дисциплін.

З'їзд приділив багато уваги внутрішньо - організаційним і педагогічним справам Централі, справі програм і підручників до навчання релігії.

В дискусії обговорено теж вичерпно справу заснування професійної організації українських православних учителів, і в цьому напрямі принято відповідну резолюцію.

З'їзд обрав нову Головну Шкільну Раду, до якої увійшли: Високопреосв. Владика Олександер (почесний голова), митр. прот. О. Мицик (діючий голова), о. д-р С. Гаюк (1-ий заступник голови), інсп. Ю. Бобровський (2-ий заступник), п-ні А. Харченко (секретар), п. Бурка (касир), дир. С. Бушак (орг. референт), дир. І. Басюк (прес. реф.), проф. М. Семчишин (член Управи).

Гостинним господарем З'їзду був декан чикаґівської округи - протопресвітер о. Федір Білецький.

Точніші дані про З'їзд будуть поміщені в квартальнику Головної Шкільної Ради УПЦ — „Наша Школа".

25-ЛІТТЯ ПАРОХІЇ В АСТОРІЇ

Асторія, Н. Й. (О. С.) — В неділю 5 жовтня парохія Української Католицької Церкви „Чесного Хреста", де парохом є о. Б. Андрейчук ЧСВВ, відзначатиме свій срібний ювілей. На цей ювілей прибуде Кир Йосиф Шмондюк, Стемфордський Єпископ, який відправить Службу Божу в асисті священиків і в неділю 5 жовтня по полудні буде присутній на Ювілейнім Бенкеті парохії, що відбудеться о год. 2-ій по полудні в НІРС Бол Рум при 32-ій вул. й Бродвей в Асторії.

ПОДЯКА ЕД СУЛЛІВАНА ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ УЧНІВ

Ню Йорк. — Як в кожного року, на телевізійних станціях по цілій Америці, в осінньому сезоні відкривають нові програми. В неділю 28 вересня з новим змістом надавалась популярна телевізійна програма „Ді Ед Сулліван Шов". Керівник цієї програми заявив, що йому прислано тисячі побажань з нагоди її 22-річчя і показав величезну картку з численними підписами-побажанням сестер і учнів Української Католицької Школи з Елізабеті, Ню Джерзі. „Такого гарного дарунка, — сказав Ед Сулліван, — я ще ніколи не одержував."

Короткі вісті

ШВЕДСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР ТАГЕ ЕРЛЯНДЕР ПОВІДОМИВ верхівку своєї Соціял - демократичної партії, що він зрікається її головства, ото ж автоматично й становища голови уряду. Його наступником стане вірогідно соціяліст Ольоф Пальме, який публічно демонстрував свою ворожість супроти політики Америки у В'єтнамі.

НІКСОН ВЕДЕ КАМПАНІЮ МІЖ РЕСПУБЛІКАНЦЯМИ, щоб в найближчому році кандидували на становища сенаторів та здобували в Сенаті більшість для Републіканської Партії. Тепер демократи мають в Сенаті 57 сенаторів, а республіканці — 43. Коли б республіканці здобули в 1970-му році лише 7 нових становищ, то вони вже мали б більшість, бо віце - президент Спіро Еґню голосуватиме з республіканцями, коли вони мали б 50 голосів. Ніксон намовляє конґресмена з Тексасу Джорджа Буша, губернатора з Невади Пола Лексолта та конґресмена Вілляма Крамера з Флориди, щоб старалися про здобуття сенаторських становищ, бо в тих стейтах є виглядя на перемогу. Ніксон обіцяє підтримувати своїх кандидатів перед виборами в найближчому році.

АДМІРАЛ РАЛФ К. ДЖЕЙМС надрукував статтю в журналі „Фльота", в якій перестерігає ЗСА проти того, що СССР використав ту обставину, що ЗСА зацікавилися дослідом космосу та висилкою астронавтів на Місяць та розбудовує торговельну фльоту. На цю саму тему писали вже інші фахівці від фльоти, які підкреслюють той факт, що Уряд цієї країни не дбає про розбудову торговельної фльоти. Адмірал Джеймс боїться, що СССР незабаром зможе перегнати Америку в розбудові торговельної фльоти. Адмірал Джеймс закликає Уряд цієї країни та промислові кола до розбудови торговельної фльоти.

Найсумнішою вісткою, опечаленим серцем, ділимося з Ріднею, Ієрархами, Духовенством, Побратимами Зброї, Друзями, Краянами та зі всім Українським Громадянством, що відійшов від нас з Божої Ласки у Вічність 30-го вересня 1969 року в Міннеаполіс, Мінн., за осмотрений Найсвятішими Тайнами, по довгій, тяжкій недузі, відданий син України,

наш Найдорожчий МУЖ., БАТЬКО, БРАТ і ВУЙКО

о. Протопресвітер Д-р ВОЛОДИМИР ЛЕВИЦЬКИЙ

кол. старшина УСС-ів, сотник УГА, сотник Армії УНР, член наукових товариств УВАН і НТШ, довголітній підпільник ОУН на Рідних Землях, генеральний секретар УНО в Західній Европі, організатор шкільництва в Лемківщині, заступник гол. УДК і його організаційний референт на терені Холмщини. Як ревний душпастир в соборницькому дусі співпрацював з багатьма організаціями в ЗСА і був організатором українських шкіл і їх викладачем при Парафіях. Як довголітній адміністратор Українського Православного Деканату Західньо-Північних стейтів Америки, здобув великі успіхи, зорганізувавши все православне духовенство на цьому терені в спільний Clergy Ass'n. Був щиро відданим пастирем своїх вірних. Осиротив нас всіх тілом, але духом житиме вічно в наших серцях на знак Його милосердних діл.

В середу, 1-го жовтня 1969 р., Тіло буде перевезене до Храму-Церкви св. Арх. Михаїла в Міннеаполіс при вулиці 5-ій (N.E.), де в 7:30 год. веч. відправиться ПАРАСТАС і почнуться БОГОСЛУЖЕННЯ СВЯЩЕНИЧОГО ПОХОРОНУ. Архиєрейська Свята Літургія відбудеться в четвер, 2-го жовтня о год. 10-ій рано. Відпечатання гробу і довершення священичого похорону відбудеться на Українському Православному Цвинтарі в Бавнд Брук, Ню Джерзі в п'ятницю, 3-го жовтня 1969 р. о год. 10-ій рано. За завіщенням Покійного, настоящим похоронних відправ призначено о. прот. В. Коваленка.

В безмежнім смутку і стражданні залишив:

дружину — ГАЛИНУ
сина — Мґра ОЛЕГА з дружиною ІРЕНОЮ
доні — ОКСАНУ і ЛЮБУ
сестру — Проф. ЛЮНЮ з мужем професором ІВАНОМ БОДНАРУКОМ
брата — Інж. ОЛЕКСАНДРА ЛЕВИЦЬКОГО з дружиною ЗОНЕЮ
брата — Інж. ЮРІЯ ЛЕВИЦЬКОГО з Родиною
сестрінки — Інж. БОГДАНА і Інж. РОСТИСЛАВА БОДНАРУКІВ з Дружинами
сестрінку — ЛЮБУ ТРОЯН в Україні
та ближчу і дальшу Родину в Америці й Україні

Спи наш Найдорожчий, ніколи Незабутній Батьку, хай Американська Земля буде Тобі легкою, а люба Україна, за якою Ти тужив, блаженним сном.

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Знайомими, що в четвер, 25-го вересня 1969 р. упокоївся в Бозі в шпиталі в Іст Орендж наш Найдорожчий ЧОЛОВІК і ТАТО

бл. п.
ПАНАС ПІСКУН

проживши 75 років.

ПОХОРОН відбувся в суботу, 27-го вересня 1969 р. з похоронного заведення Литвина до Української Православної Церкви Пресв. Тройці в Ірвінґтоні, а опісля на Український Православний Цвинтар св. Андрея в Бавнд Бруку, Н. Дж.

В глибокому смутку:
дружина — АННА
донька — ЛЮДМИЛА
сини: ГЕРІ, US Airforce в Тайленді
АНДРІЙ

Редакційна Колеґія, співробітники й передплатники-читачі „Веселки" зворушені до глибини передчасною смертю

бл. п.
БОРИСА ДРАГАНА

колишнього читача „Веселки" висловлюють найщиріше співчуття Батькові Покійного

АНТОНОВІ ДРАГАНОВІ

шеф-редакторові видань УНС-„Свободи"

За „Веселку" —
ВОЛОДИМИР БАРАГУРА
БОГДАН ГОШОВСЬКИЙ
РОМАН ЗАВАДОВИЧ

В 5-РІЧЧЯ СМЕРТИ

сл. п.
Мґра Володимира Пришляка

відбудеться
НАД МОГИЛОЮ на ЦВИНТАРІ ЕВЕРҐРІН в ГІЛСАЙДІ, Н. Дж.

ПАНАХИДА

у неділю, 5-го жовтня 1969 року
о год. 2:30 по пол.

Усіх Членів Українського Визвольного Фронту в Нюарку й околиці та всіх що знали Покійника запрошує до участи в Панахиді

УПРАВА ООЧСУ, ВІДДІЛ в НЮАРКУ

Ділимося з Приятелями і Знайомими сумним змістом телеграми з України, що в неділю, 7-го вересня 1969 р. в Самборі, відійшов у Вічність наш Дорогий ТАТО і ДІДУСЬ

ВАСИЛЬ ГВОЗДА

Покійний народився в Височанах, пов. Сянік. Повоєнне лихоліття Лемківщини примусило Його в 50-их роках перевезти решітки Його родини до Самбора, де горював до кінця свого життя. Похорон відбувся 10-го вересня 1969 р.

В глибокому смутку:
Проф. д-р ІВАН і ВАЛЯ (з ДИЛОВСЬКИХ) — син і синова
ЛІДА і ІВАСИК — внуки
НАСТУНЯ і ВАСИЛЬ МАНКОВИЧ — дочка і зять
ЛЕСЯ і ВАСИЛЬКО — внуки
Мґр. ДМИТРО і АННА ГВОЗДА — син і синова (в Україні)
ВАСИЛЬКО і ІВАСИК — їх діти
та решта членів великої, ближчої і дальшої родини, розкиданої по Україні, Польщі та ЗСА

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

На бажання Покійного Мужа і Батька

бл. п. Жигмонта Вацика

замість квітів на Його домовину, складаємо 200.00 долярів на Собор св. Софії в Римі

СТЕФАНІЯ ВАЦИК
ВІРА і БОГДАН ТОМКІВ

Замість квітів на свіжі могили

бл. п. ЕВГЕНІЇ ФЕРЕНЦЕВИЧ

Почесної Членки Пластприяту в Джерзі Сіті
та
БОРИСА ДРАГАНА
Пластуна-Юнака нашої Станиці

складаємо 25.00 долярів на Видавничий Фонд Дрота

ПЛАСТПРИЯТ в ДЖЕРЗІ СІТІ

Замість квітів на свіжу могилу передчасного померлого

бл. п. БОРИСА ДРАГАНА

на будову каплиці в Пластовому таборі в Іст Четгем 10.00 долярів складають

Ню Йорк — Марія й Володимир БАРАГУРА

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. ОЛЬГИ ЧАПЕЛЬСЬКОЇ

на Фонд Блаженнішого Верховного Архиєпископа Кир Йосифа 20.00 долярів складають

Д-р ВОЛОДИМИР і МАРІЯ КОГУТЯКИ

Вельми Шановній Родині висловлюємо наше глибоке співчуття.

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. ОЛЬГИ ЧАПЕЛЬСЬКОЇ

на Собор св. Софії в Римі складають 15.00 долярів

Марта і Богдан ЦИМБАЛІСТІ
і Ксеня ОЛЕСНИЦЬКА

ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКОГО ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ
(ООЧСУ, ОЖ ОЧСУ, СУМА, ПАВНА, Т. б. в. УПА, ТУСМ та СУПВ)

закликають все Українське Громадянство Ню Йорку і околиці до участи у відзначенню

10-ої РІЧНИЦІ ВБИВСТВА СТЕПАНА БАНДЕРИ
ПАНАХИДА

за спокій душі Провідника ОУН сл. п. СТЕПАНА БАНДЕРИ

буде відправлена

в БЕНДШЕЛ (BANDSHELL) в ЦЕНТРАЛЬНОМУ ПАРКУ
72 вул. та 5-та Евеню в Ню Йорку о год. 12:30 по обіді

в суботу, 18-го жовтня 1969 року

По ПАНАХИДІ учасники перейдуть з транспарентами під совєтську Місію до Об'єднаних Націй при Лексенґтон Евеню та 67-ма вул. в Ню Йорку для

ЖАЛІБНО-ПРОТЕСТАЦІЙНОЇ МАНІФЕСТАЦІЇ

Під час пікетування будуть з'ясовані цілі Маніфестації для преси та американського громадянства, як також буде доручене судове оскарження МОСКВИ за морди та народовбивчу колоніяльну політику в Україні представникам совєтської місії до Об'єднаних Націй. На Маніфестації виступлять сенатор Джан Н. Марчі, проф. Іван Вовчук, п. Вільям Ларкин та інші.

Міжнародна ПАВНА та Комітет Тижня Поневолених Націй зголосилися до співучасти. У Вашинґтоні, Д.К. Маніфестація-Пікетування совєтської амбасади відбудеться 11 (одинадцятого) жовтня 1969 р. Збірка учасників о год. 1-ій по обіді під пам'ятником Тараса Шевченка. В день смерти сл. п. Ст. Бандери, 15-го жовтня 1969 року, місцеві Відділи ООЧСУ влаштовують з Орг. Укр. Визв. Фронту ПАНАХИДИ в українських церквах та Святочно-Жалібні Сходини.

Просимо всіх Українських Організацій та Українських Громадян-Патріотів до масової участи у відзначенню 10-ої річниці смерти великого сина України.

ДІЛОВИЙ КОМІТЕТ

Заходом Комітету Співпраці Комбатантських Організацій міста Нюарку

відбудеться в НЕДІЛЮ, 26-го ЖОВТНЯ 1969 р. о год. 4-ій по пол.
в ІРВІНҐТОН ГАЙСКУЛ

Академія Листопадового Зриву і Св. Покрови

КОМІТЕТ

Увага! ОбВУА в НЮ ЙОРКУ і ОКОЛИЦІ!

Товариство Прихильників Української Народньої Республіки — Відділ Ню Йорк

— влаштовує —

разом з іншими Відділами цього Товариства

в неділю, 5-го жовтня 1969 року
в Українському Селі в Бавнд Бруку, Н. Дж.

ЮВІЛЕЙНУ ЗУСТРІЧ

з нагоди 20-річчя створення названої Організації. Початок о 12:00 год. в полудне.

До участі в цій Зустрічі запрошено також наш Відділ ОбВУА. Закликаємо всіх Членів Відділу прибути щонайчисленніше з Родинами.

Управа ОбВУА — Відділ Ню Йорк

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ
П'ятниця, 3-го ЖОВТНЯ 1969 р., год. 8-ма веч.

КЛЮБОВИЙ ВЕЧІР

1. Степан Крижанівський — художнє читання уривків з поеми В. ОНУФРІЄНКА з Австралії „СТАЛІН В ПЕКЛІ".
2. Оксана Гаврилюк, учениця проф. Л. Горницького — фортепіян
3. М. Шпитко поінформує про останні зміни закону про суспільну опіку.

УКРАЇНСЬКИЙ ОПЕРНИЙ АНСАМБЛЬ НЮ ЙОРК

В 200-річчя з дня народин Івана Котляревського
Неділя, 5-го ЖОВТНЯ 1969 р. о год. 6-ій веч.
Заля FASHION INSTITUTE, 225 W. 24th St., N.Y.C.
Виконає ЮВІЛЕЙНУ виставу народної оперети на 3 дії

„НАТАЛКА ПОЛТАВКА"

Івана Котляревського — Муз. Миколи Лисенка

ВИКОНАВЦІ:

Наталка (українська дівчина) — Марта Кокольська, Сіті опера, Ню Йорк; Терпилиха (її мати) — Ганна Шерей, Київська Фільгармонія; Петро (коханий Наталчин) — Іван Гош, Львівська Опера; Микола (родич Терпилихи) — Михайло Яблонський, актор УТА; Тетерваковський (возний) — Т. Федорович, Харківський драматичний театр; Макогоненко (виборний) — Лев Рейнарович, Львівська Опера; Камерна оркестра з був. чл. Львів. оп. і абс. УМІ; хор Оперного Ансамблю; музичний керівник проф. О. Стратичук; постановка і декорації Т. Федорович.

— Діється на селі в Полтавщині —

Передпродажа квитків в крамницях: „Арка", „Еко", „Сурма", в день вистави при касі театру від год. 5-ої.

В суботу, 4-го жовтня 1969 р.
в оселі „Українське Село"
біля БАВНД БРУКУ, о 10-ій год. ранку

— розпочнеться —

19-ий З'ЇЗД ОДУМ-у в США

Там же одночасно відбудеться

2-ий З'ЇЗД ТОВАРИСТВА ОДУМІВСЬКИХ ПРИЯТЕЛІВ та КОНФЕРЕНЦІЯ ВИХОВНОЇ РАДИ ОДУМ-у в США

З нагоди З'їзду ОДУМ-у в
HUNGARIAN AMERICAN ATHLETIC CLUB
198 Somerset Street, New Brunswick, N.J.
відбудеться о год. 8-ій веч.

ЗАБАВА

на яку запрошуються Українці і Білоруси з Нюарку, Філядельфії, Трентону, Савт Рівер, Сомерсет, Бавнд Бруку, Ню Бронсвіку і околиць.

Головна Управа ОДУМ-у в США

1894 – 1969

У СІМДЕСЯТП'ЯТРІЧЧЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ СТАНЬТЕ ЙОГО ЮВІЛЕЙНИМ ЧЛЕНОМ!

Станична Пластова Старшина в Дітройті повідомляє, що на закінчення Святкувань з приводу 20-ліття Станиці відбудеться **в суботу, 18-го жовтня 1969 року**

ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ І ПЛАСТОВИЙ БАЛЬ

У КРИСТАЛЕВІЙ ЗАЛІ
Готелю Шератон-Кеділлак

Початок бенкету о год. 7-ій, балю о год. 9-ій веч.
Програмову промову виголосить пл. сен. Осип Е. Войчук
Станицю в кривім зеркалі представить маестро Е. Козак

ДО ОПДЛ ПРИЙНЯТО БІЛЯ 30 НОВИХ АВТОРІВ

Торонто. — На нараді Головної Управи Об'днання Працівників Дитячої Літератури ім. Л. Глібова в приміщенні УНО повідомили про зголошення біля 30 осіб до членства в ОПДЛ, яких і було прийнято в члени. Нарада відбувалась під керівництвом заступника голови п-і Лесі Храпливої, секретарював Юліян Лисяк. На тій же нараді призначено скликання З'їзду ОПДЛ на 22 лютого 1970 р. в Боффало. Підготовляється Бюлетень до четвертого Двомісячника Української Дитячої Книжки в ЗСА і Канаді та звіт з попереднього третього Двомісячника.

ЗІБРАЛИ ПОНАД 2 500 ДОЛ. НА ВИДАВНИЧИЙ ФОНД БОЙКІВЩИНИ

Боффало, Н. Й. — Як повідомив квартальник „Літопис Бойківщини", ч. 2/1969, орган реґіонального Комітету Бойківщини, від від 1-го січня цього року українці з Бойківщини, які живуть у ЗСА і в Канаді, зібрали понад 2 500 дол. на Видавничий Фонд Комітету Бойківщини. Між меценатами, які пожертвували по 100 й більше долярів, є пп. Т. Бережницький, І. Кульчицький, мґр М. Утриско, д-р С. Малиновський. Збірка провадиться шляхом розсилання збіркових лист. Головою Комітету Бойківщини, який плянує велике видання про ту частину України, є о. С. Дацо, комітетовим секретарем мґр. М. Утриско, касиром М. Баранецький. „Літопис Борківщини" виходить фотодруком, тексти писані на друкарській машині, має фоторепродукції.

СЦЕНА З 3-ОЇ ДІЇ „НАТАЛКИ ПОЛТАВКИ" У ВИКОНАННІ ОПЕРОВОГО АНСАМБЛЮ

Оперовий Ансамбль під проводом п. Лева Рейнаровича виставляє з приводу 200-річчя з дня народження Івана Котляревського його ж оперету „Наталка Полтавка" у Фешен Інституті в Ню Йорку в неділю 5-го жовтня о год. 6-ій вечором. У виставі беруть участь відомі оперові і театральні виконавці: Марта Кокольська, Ганна Шерей, Іван Гош, Михайло Яблонський, Т. Федорович і Лев Рейнарович.

З ВЕСІЛЛЯ — НА ДІМ УККА В НЮ ЙОРКУ

Вилементик, Конн. — З нагоди вінчання Анни Антошик з Ш. Престоном, на весільному прийнятті 16 серпня молоді й гості склали пожертву на народні цілі 82 дол., які було передано на Фонд придбання репрезентативного Дому Українського Конґресового Комітету в Ню Йорку. Управа місцевого Відділу УККА, під головуванням М. Тимківа, подякувала жертводавцям і передала пожертву до Канцелярії УККА.

Десятилітній ювілей Української Централі в Пассейку

Ювілейний Комітет, очолюваний д-ром М. Бихом, приготовляється до бенкету й багатої мистецької програми, що відбудеться в неділю, 9 листопада 1969 р. в приміщенні Української Централі в Пассейку, Н.Дж. Громадяни Пассейку та околиць плянують гідно відзначити цей день ювілята як одного з найбільших українських осередків, де гуртується і активізується все українське життя цілої округи. Головно треба підкреслити дуже важливий факт, що може стати прикладом для багатьох інших громад, а саме: Українська Централя завдяки зрозумінню свого завдання у відношенні до всіх українських організацій, молодечих товариств, спортових клюбів, різних курсів та інших діяльностей, стала осередком культурного життя цілої громади без огляду на різницю переконань чи походження. Інший важний факт це те, що ця Централя в цілій околиці має велику бібліотеку, яка постала з пожертв багатьох організацій та поодиноких осіб. Управа Централі має широкий плян праці на найближчий час. Про дальші подробиці свята та імена зголошених представників американського політичного життя на цьому святі будуть подаватися в пресі в дописах та в оголошеннях. (І.Б.)

МЕХІКО НАПЕРЕДОДНІ ВИБОРІВ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ції — 31 губернатор (із 29-ти стейтів і двох територій) і 2.400 посадників міст (проти 17 з опозиції). Але вже сама партійна монополія творить певні застереження. За останніх 30 років в Мехіко виросла середня кляса (професіоналісти, інтелектуали, бизнесмени"), яка старається брати участь в громадському житті. Минулорічні студентські заворушення вказують на те, що молодь висувається з рук ПРІ і хоче йти своїми стежками. Внаслідок цього в урядовій партії виколюються дві головні течії, які певно дадуть про себе знати в виборчому році: одна — це послідовники „статус кво", друга — це ті, що хочуть більшого голосу для опозиції, щоб відновити традиційну гнучкість минулого. Президент ПРІ, Альфонсо Мартінес Домінґес, схиляється в сторону молоді. Якою дорогою піде ПРІ і його провідники покаже майбутня конвенція.

До цих виборів стане також невеличка опозиція — партія національної акції (ПАН), соціялісти і так зв. автентична партія мехіканської революції. Найсильнішою і найбільш активною є ПАН. Колись католицька партія, ціллю якої було протиставитися антиклериканському рухові під час революції, в дійсності вибрала собі за прапор артикул 3 конституції, що забороняє релігійне виховання. Але ПРІ вже не є антиклерикальною, а й ПАН пичинає позбуватися своєї конфесійної програми і чимраз більше стає прибіжищем для невдоволених і антипріїстів. Минулого року ПАН вийшов переможцем у кількох округах, але Конґрес, контрольований пріїстами, мабуть зі страху, уневажнив вибори і до успіхів паністів не допустив.

Ці і багато інших несподіванок заповідають, що мехіканські вибори не будуть таким буденним явищем, на яке можна махнути рукою.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 4-го ЖОВТНЯ 1969 р.

ВІППАНИ, Н. Дж. Піврічні збори 172 Відд. ім. І. Франка о год. 7-ій веч. в УНДомі. — В Осадчук, секр.

БРУКЛИН, Н. Й. Місячні збори 158 Відд. ім. Б. Хмельницького о год. 7-ій веч. в УНДомі при 216-218 Гренд Стріт. Проситься приєднувати членів, вирівняти залеглі вкладки та вирівняти за квитки на Союзівку. — П. Дубовецький, предс., М. Кіт, рек. секр.

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

ТАРЗАН, Ч. 6255. Краіма дальше під'юджує дикунів

Як ми, Тарзане, перенесемо її до гелікоптера, навіть, коли б ми її забрали від мото-мотів?
Обія! Вбивай! Обія, вбивай! Бахкрас!

Вона каже їм, що обія, дух мото-мотів, вимагає від них смерти багатьох більше чужинців. Або впаде на мото-мотів проклін обії!